

Núm. de Protocol: 2000075/2016
Núm. de Rotlle: TSJA-0000117/2018

AUTE 20-2019

PARTS:

Demandant incidental: Sr. JSM

Representant: Sra. EAM

Advocat: Sr. ARG

**Demandat incidental: AGÈNCIA ESTATAL DE RESOLUCIÓ
D'ENTITATS BANCÀRIES (AREB)**

Representant: Sr. CPS

Advocat: BA

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA

Magistrats: Sr. Bernard PLAGNET

Sra. Elsa PUIG MUÑOZ

Andorra la Vella, vint-i-sis de setembre de dos mil dinou.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, ha vist l'incident de nul·litat plantejat a les actuacions número **2000075/2016**, havent estat observades les prescripcions legals. És ponent el magistrat **Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1.- La sentència d'aquesta Sala núm. 43-2019, de 12 d'abril de 2019, va estimar el recurs d'apel·lació formulat contra la sentència del Tribunal de Batlles de data 2 de juliol de 2018, que, al seu torn, havia estimat parcialment la demanda promoguda per l'agent contra la resolució de l'Agència Estatal de Resolució d'Entitats Bancàries (en endavant AREB) de 10 d'octubre de 2018, per la qual es va adoptar, entre d'altres, l'acord de transmissió seqüencial de diferents actius i passius de la X. SAU (X) a l'entitat Y. SAU.

2.- La representació de la part agent ha formulat incident de nul·litat d'actuacions contra la sentència esmentada d'aquesta Sala, en considerar que ha tingut lloc una vulneració del dret a la jurisdicció, que garanteix l'article 10 del text constitucional, ja que, segons al·lega, no s'ha resolt sobre les qüestions plantejades en la instància i, especialment, sobre la necessitat de notificació de les raons de la no migració de les posicions bancàries de l'interessat.

3.- La representació de l'AREB s'ha oposat a les pretensions de l'agent, en considerar que no s'ha produït cap vulneració de l'article 10 de la Constitució i que les argumentacions que s'articulen en l'incident no fan més que reproduir les que ja van ser objecte d'examen en la sentència impugnada.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- En termes generals, convé recordar que l'incident de nul·litat d'actuacions que regula l'article 18 *quater* de la Llei transitòria de procediments judicials no constitueix una nova instància processal, on es puguin revisar els pronunciaments de la resolució impugnada, sinó un remei extraordinari encaminat a esmenar les vulneracions del dret fonamental a la jurisdicció que s'hagin produït en un procediment conclòs mitjançant sentència o altra resolució ferma.

Segon.- En aquest cas, la part agent no fa sinó replantejar les qüestions que ja van ser resoltes en la sentència impugnada, relatives a si s'ha produït o no una notificació formal de la decisió de no migrar els comptes de l'interessat a l'entitat Y. Ara bé, que el recurrent estigui disconforme amb el contingut de la sentència no suposa, evidentment, que s'hagi vulnerat el dret fonamental a la jurisdicció, ja que el text constitucional no garanteix que s'obtingui un pronunciament favorable a les respectives

pretensions de les parts, sinó que aquestes siguin examinades i resoltes conforme a dret, en sentit estimatori o desestimatori.

Convé insistir en el fet que l'article 18 *quater*, apartat 1, de la Llei transitòria de procediments judicials només contempla l'incident de nul·litat d'actuacions per als supòsits en què la persona afectada per la vulneració del dret fonamental a la jurisdicció "*no hagi pogut denunciar aquesta vulneració anteriorment*". En conseqüència, resulta clara la improcedència d'aquest incident, atès que l'interessat es limita a reproduir les argumentacions que ja van ser objecte de la sentència que va posar terme al procés, sense més justificació que la de considerar que la desestimació de les seves pretensions equival a una vulneració del dret a obtenir una decisió fonamentada en dret, cosa que no es pot compartir, quan aquella ja va donar resposta al conjunt dels arguments adduïts pel recurrent.

En aquest sentit, s'ha de tenir en compte que:

a) La sentència de la Batllia havia estimat parcialment la demanda presentada per l'agent i havia disposat la retroacció del procediment a fi de notificar individualment a l'agent el resultat de l'anàlisi dels seus comptes, informant-lo de la seva condició de client transferible o no transferible, i acompanyant la documentació que justifiqui l'anàlisi dels seus comptes i la decisió adoptada.

b) La sentència d'aquesta Sala admet expressament (fonament jurídic 5^è) que no es va produir una notificació individual en la forma prevista en el Codi de l'Administració, de manera que les queixes de l'agent sobre aquesta qüestió no estan en absolut justificades.

El motiu que va donar lloc a l'estimació del recurs d'apel·lació contra la sentència de la Batllia consisteix en que, tractant-se d'un defecte de forma, el mateix només pot donar lloc a l'anul·lació de l'acte impugnat quan ha donat lloc a la indefensió de l'interessat, segons ho disposa l'article 49.1 del Codi de l'Administració. I en aquest cas es va considerar que no havia existit indefensió ja que, segons la documentació bancària incorporada a les actuacions, l'interessat havia establert que el canal habitual de comunicació fos mitjançant el servei de banca electrònica, cosa que exclouïa la tramesa de comunicacions a través del servei postal, presumiblement per raons de confidencialitat.

Tampoc es podia considerar que hagués existit indefensió real i material, quan l'interessat admetia que "havia estat col·laborant des de fa més d'un any i mig en l'aportació continuada de documentació i informació", cosa que evidencia el seu coneixement dels obstacles que impediien el traspàs dels comptes a Y.

c) D'altra banda, el recurrent no té en compte un dels arguments principals de la sentència, que consisteix en que els defectes en la notificació d'un acte administratiu no afecten a la seva validesa, sinó merament a la seva eficàcia, cosa que impedeix l'anul·lació de la resolució impugnada de l'AREB pels motius invocats per l'agent. Com es va dir en la sentència, els defectes en les notificacions només produeixen els efectes que preveu l'article 47 del Codi de l'Administració, és a dir, la suspensió dels terminis de recurs.

d) En darrer terme, la sentència dictada en aquestes actuacions segueix la línia jurisprudencial establerta en reiterades ocasions anteriors, en aplicació del principi de seguretat jurídica, que ja va ser tingut en compte pel Tribunal Constitucional en un supòsit similar, en el seu Aute de 14 de maig de 2019.

En definitiva, les conclusions a què ha arribat la sentència no són evidentment compartides pel recurrent, però això no suposa que s'hagi vulnerat el dret a la jurisdicció, que, com abans s'ha dit, no garanteix obtenir un pronunciament favorable a les pretensions de la part.

Per tot això, s'ha de desestimar íntegrament l'incident de nul·litat que formula la part agent.

Tercer.- No s'aprecia una especial temeritat ni mala fe que justifiqui la imposició de les costes causades.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, acorda:

Únic.- Desestimar l'incident de nul·litat que planteja el Sr. JSM contra la sentència núm. 43-2019, dictada per aquesta Sala el 12 d'abril de 2019. Sense costes.

Aquest Aute és ferm i executiu.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramès testimoni al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa, del qual procedien, per al seu coneixement i execució, ho acordem, manem i signem.